

आपञ्चदशपर्यन्तं बाल्यम् आ त्रिंशद्वर्षं कौमारम्। आ पञ्चाशद्वर्षं यौवनम् तत ऊर्ध्वं वृद्धत्वमिति वेद्यकोक्ताश्चतस्रोऽवस्थाः । जीवमात्रस्य कौमारयौवनवार्द्धकरूपा अय्यवस्थास्त्रिभिः एवमन्ये धर्माणि वस्तूनां तत्तत्क्षणभेदेनावस्थाभेदा उन्नेयाः । सर्वेषां पदार्थानां कालादिक्रतपरिणामान्तरत्वेऽवस्थेत्युच्यते यथा नायकयोः “अवस्थादर्शनाद्वापि भियः संरुद्धरागयोः । दशाविशेषोऽप्राप्तौ पूर्वरागः स उच्यते” इत्युपक्रम्य “अभिलाषश्चिन्ता स्मृतिगुणकथनोद्देशसंलापाश्च । उन्मादोऽथ व्याधिर्जडता स्मृतिरिति दशा कामदशाः” सा०द० उक्ता कामदशा दशविधाः । मल्लिनाथेन तु “दृढमनः सङ्गसङ्कलौ जागरः क्षयताऽरतिः । स्त्रीत्यागोन्मादमूर्च्छान्ता इत्यनङ्गदशा दश” इत्यन्यविधा दश दशा उक्ताः। एवं दैन्यावस्था-कारुण्यवस्था-शीकावस्था-मदावस्थादयोपि “रसावस्थः परं भावः स्थायितां प्रतिपद्यते” “भवेदभिनयोऽवस्थानुकारः स चतुर्विधः” इति च सा०द० । “अन्तर्मदावस्थ इव द्विपेन्द्रः” रघुः । “अपवित्तः पवितो वा सर्वावस्थाङ्गतोऽपि” वा पुरा० “तस्मात् सर्वावस्थासु मान्याः पूज्याश्च पार्थिवाः” रामा० ३ आकारे च । “कुम्भकर्माः कपीन्द्रेण तुल्यावस्थः खलुः कृतः” रघुः । [२ स्थापने च ।

अवस्थापन न० अव+स्था-णिच्-पुक् ल्युट् । १ निवेशने अवस्थापित ति० अव+स्था-णिच्-कर्मणि क्त । १ निवेशिते २ स्थापिते च । [स्थापयित्वेत्यर्थे अव्य० ।

अवस्थाप्य ति० अव+स्था-णिच्-पुक् यत् । निवेशनीये ल्यप् । अवस्थापिन् ति० अव+स्था-णिनि स्त्रियां ङीप् । अवस्थितियुक्ते ।

अवस्थित ति० अव+स्था-क्त । १ वर्तमाने २ स्थिते “अन्यानपि प्रकुर्वीत शुचीन् प्रजानवस्थितान्” “आधिसोपनिधिसैव” इत्युपक्रमे “दीर्घकालमवस्थितौ” इति च मनुः ।

अवस्थिति स्त्री अव+स्था-क्तिन् । अवस्थाने अवस्थन्दन न० अव+स्थन्द-ल्युट् । क्षरणे गङ्गा० क्व । अवस्थन्दनीयः तद्गवादौ ति० ।

अवस्थु ति० अवोरक्षणम् इच्छति-क्यच्-उन् । रक्षणेषु-युक्ते । “बन्धारिवस्थुरसि दुवखान्” ता० ब्रा० । “ईलानामवस्थवे यविष्ठ” ऋ० २, ई, ई, “अवस्थवे स्वरक्षणमिच्छवे” भा०” ।

अवस्थंसन न० अव+स्थन्स-ल्युट् । १ अवःपतने, २ च्युतौ च । अवस्थंसित ति० अव+स्थन्स-णिच्-क्त । १ दलिते २ पातिते च ।

अवस्थस् ति० अवस्थंसते क्तिप् । १ भ्रंसनशीले २ खण्डिते च ।

अवस्थत् ति० अवोरक्षणमस्यस्य मत्प मस्य वः । रक्षणयुक्ते ।

अवहृ ति० न वहति वह-अच् न० व० । नद्यादेः स्रोतः-भूत्ये १ देशे “सव्याहृतो व्रजन्यनवेक्षमाणा यतोदकमवहं भवति तत् प्राप्य सकुडुन्मज्जैकं जलाञ्जलिमुत्सृज्य नाम-गोत्रे गृहीत्वोत्तीर्णान्यानि वासांसि परिधायेति” आश्व० पृ० “अवहं यत् देशे नद्याः स्रोतो नास्ति तदिति” शु० त० रघु० । २ तृतीयस्कन्धस्ये वायुभेदे च विद्यतिर्वायुशब्दे ।

अवहत ति० अव+हन-कर्मणि क्त । अल्पाघातेन विलुपीकृतं अवहति अव+हन-क्तिन् । अवघाते अल्पावघातेन विलुपीकरणार्थे व्यापारे ।

अवहनन न० अव+हन भावे ल्युट् । अवघाते घान्यादेः विलुपीकरणसम्भादके १ व्यापारे । अवहन्यतेऽनेन शोणितम् करणे ल्युट् । देशस्य शोणितवहे स्थानभेदे २ पुपसे च । “वपावसावहनननाभिः क्लोम यत्तु स्निहा” या० स्मृ० “अवहननं पुपसे” मिता० ।

अवहरण न० अव+हृ-ल्युट् । १ स्थानान्तरनयने सैन्यानां युद्धस्थानात् शिविरस्थाने २ नयने च ।

अवहस्त पु० अवरं हस्तस्य एक० त० । हस्तपृष्ठे हेम० ।

अवहार पु० अव+हृ-कर्त्तरि ण । १ चौरै, २ ग्राहनासके जलजन्तुभेदे (हाङ्गोर) च । भावे घञ् । ३ निमन्त्रितविप्रादिभ्यो द्रव्यहरणे ४ स्थानान्तरनयने सैन्यानां युद्धस्थानात् शिविरनयने च । “ततोऽवहारं सैन्यानां तव तेषाञ्च मारत !” भा० भो० प० ईविरामे ७ निदृष्टौ च “क्रियतामवहारोऽस्माद्युद्धाद्ब्रह्मण्यसंघतात्” भा० आ० प० ।

अवहारक ति० अव+हृ-ण्वल् । १ स्थानान्तरनायके २ निवारके ३ युद्धात् सैन्यादिनिवारके च । (हाङ्गोर) ४ जलजन्तुभेदे पु० ।

अवहार्य ति० अव+हृ-ण्वल् । अवहरणीये १ स्थानान्तरं नेये २ अवश्यदेये । “आधिसोपनिधिसैव न कालात्ययमर्हति अवहार्यौ भवेतां तौ दीर्घकालमवस्थितौ” मनुः “अवहार्यो भवेच्चैव सान्वयः षट्पणो दमः” मनुः । ३ समाप्ये च । अवहारिका स्त्री अवहर्ति अवःस्थित्वा ऊर्ध्वं स्मृति अव+हृ-विशेषे खल् टाप् अत इत्त्वम् । प्राचोरे हारावली । [“यज्ञायहासार्थमसत्कृतोऽसि” गीता ।

अवहास पु० अव+हृ-घञ् । १ ऋदुहासे २ उपहासे च ।

अवहास्य ति० अव+हृ-कर्मणि ण्यत् । उपहासे

अवहित ति० अव+धा-क्त । कृतावधाने सावधाने ।